

27. DOMINGO ORDINARIO (B)

1ª Lectura

(Gén 2,18-24)

Lectura del libro del Génesis. El Señor Dios dijo: «No es bueno que el hombre esté solo; le daré una ayuda apropiada». El Señor Dios formó de la tierra todos los animales del campo y todas las aves del cielo y los llevó ante el hombre para ver cómo los llamaba, ya que el nombre que él les diera, ése sería su nombre. El hombre impuso nombre a todos los ganados, a todas las aves del cielo y a todas las bestias del campo; pero para sí mismo no encontró una ayuda apropiada. Entonces el Señor Dios hizo caer sobre el hombre un sueño profundo, y mientras dormía le quitó una de sus costillas, poniendo carne en su lugar. De la costilla tomada del hombre, el Señor Dios formó a la mujer y se la presentó al hombre, el cual exclamó: «Ésta sí que es hueso de mis huesos y carne de mi carne; ésta será llamada hembra porque ha sido tomada del hombre». Por eso el hombre deja a su padre y a su madre y se une a su mujer, y son los dos una sola carne.

Salmo Responsorial

(Sal 128)

Dichosos los que temen al Señor
y siguen sus caminos.
Comerás del trabajo de tus manos,
serás feliz y todo te irá bien.

Tu esposa será como parra fecunda
en la intimidad de tu casa;
tus hijos, como brotes de olivo
en torno a tu mesa.

Así es bendecido el hombre
que teme al Señor.
Que el Señor te bendiga desde Sión
para que veas la prosperidad de Jerusalén
todos los días de tu vida
y a los hijos de tus hijos.
¡Paz a Israel!

2ª Lectura

(Heb 2,9-11)

Lectura de la carta a los Hebreos. Hermanos: al que fue rebajado un poco con relación a los ángeles, Jesús, le vemos coronado de gloria y dignidad por haber sufrido la muerte; de modo que, por la gracia de Dios, gustó la muerte en beneficio de todos. Convenía, en efecto, que aquel por quien y para quien todo fue hecho, queriendo llevar a la gloria un gran número de hijos, hiciese perfecto, mediante los sufrimientos, al jefe que debía guiarlos a la salvación. Porque el santificador y los santificados tienen todos el mismo origen. Por lo cual no se avergüenza de llamarlos hermanos.

Evangelio

(Mc 10,2-16)

Lectura del Evangelio según san Marcos. En aquel tiempo se le acercaron unos fariseos y le preguntaron con intención de tentarlo: «¿Le está permitido al hombre separarse de su mujer?». Jesús les respondió: «¿Qué os mandó Moisés?». Ellos dijeron: «Moisés mandó escribir un acta de divorcio y despedirla». Jesús les dijo: «Moisés escribió este precepto por la dureza de vuestros corazones. Pero al principio de la creación Dios los hizo macho y hembra. Por eso el hombre dejará a su padre y a su madre y se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne. De manera que ya no son dos, sino una sola carne. Por lo tanto, lo que Dios ha unido, que no lo separe el hombre». Ya en casa, de nuevo los discípulos le preguntaron acerca de esto; Jesús les dijo: «El que se separe de su mujer y se case con otra comete adulterio contra la primera; y si la mujer se separa de su marido y se casa con otro comete adulterio». Le presentaron unos niños para que les impusiera las manos. Los discípulos los regañaban. Pero Jesús, al verlo, se indignó y les dijo: «Dejad que los niños se acerquen a mí; no se lo impidáis, porque de los que son como ellos es el reino de Dios. Os aseguro que el que no reciba el reino de Dios como un niño no entrará en él». Los tenía en brazos y los bendecía imponiéndoles las manos.

27e DIMANCHE. Temps ordinaire (B)

1er Lecture

(Gn 2,18-24)

Lecture du livre de Genèse. Au commencement Yahvé Dieu dit: "Il n'est pas bon que l'homme soit seul, je veux lui faire une aide semblable à lui." Alors Yahvé Dieu forma du sol toutes les bêtes sauvages et tous les oiseaux du ciel; il les conduisit vers l'homme pour voir quel nom il leur donnerait, pour que tout animal porte le nom que l'homme allait lui donner. L'homme donna des noms à tous les animaux des champs, aux oiseaux des cieus, à toutes les bêtes sauvages, mais pour l'homme il ne se trouva pas d'aide qui lui corresponde. Yahvé Dieu fit alors tomber sur l'homme un profond sommeil pour qu'il s'endorme, il prit une de ses côtes et referma la chair à sa place. Avec la côte qu'il avait prise à l'homme, Yahvé Dieu fit une femme, et il vint la présenter à l'homme. L'homme déclara: "Voici enfin l'os de mes os et la chair de ma chair, elle sera appelée femme parce qu'elle a été tirée de l'homme." C'est pourquoi l'homme quitte son père et sa mère, il s'attache à sa femme et ils ne font qu'une seule chair.

Psaume de Méditation

(Ps 128)

Heureux celui qui craint le Seigneur
et qui marche dans ses voies!
Car tu mangeras du labeur de tes mains,
ce sera ton bonheur, ce sera ta richesse.

Ton épouse, telle une vigne,
donnera ses fruits au-dedans de ta maison;
tes fils, comme des plants d'olivier,
se serreront autour de ta table.

C'est ainsi que sera béni
l'homme qui craint le Seigneur.
Que le Seigneur, de Sion, te bénisse!
Puisses-tu voir tous les jours de ta vie
une Jérusalem heureuse!

Puisses-tu voir les fils de tes fils,
et la paix sur Israël!

2ème Lecture

(He 2,9-11)

Lecture de la lettre aux Hébreux. Le texte dit bien: Tu l'as rabaissé pour un moment au-dessous des anges. Il s'agit de Jésus, et nous voyons que pour le prix de sa mort douloureuse il a été couronné de gloire et d'honneur. C'est une grâce de Dieu qu'il ait fait pour tous l'expérience de la mort. Oui, Celui de qui tout vient et qui agit en tout, voulait faire entrer dans la Gloire de nombreux fils. Et il a jugé bon de rendre parfait par le moyen de la souffrance celui qui se chargeait de leur salut à tous. Celui qui sanctifie ne fait plus qu'un avec ceux qui deviennent saints, et c'est pourquoi il n'a pas honte de les appeler ses frères.

Évangile

(Mc 10,2-16)

Évangile de Jésus Christ selon saint Marc Un jour, des pharisiens abordent Jésus et, pour le mettre dans l'ambarras, lui demandent: "Un mari est-il autorisé à renvoyer sa femme?" Et lui leur demande: "Qu'est-ce que Moïse vous a commandé?" Ils répondent: "Moïse a permis d'écrire un acte de divorce et de renvoyer la femme." Jésus leur dit: "Il a écrit là une loi adaptée à votre coeur endurci. Mais Dieu, au commencement du monde, les fit homme et femme. Pour cette raison, l'homme quittera son père et sa mère et les deux seront une seule chair. Ils ne sont plus deux, mais une seule chair. Que l'homme ne sépare pas ce que Dieu a uni." De retour à la maison, les disciples l'interrogent de nouveau à ce sujet et il leur déclare: "Celui qui renvoie sa femme et en épouse une autre, commet l'adultère à son égard; et si une femme renvoie son mari et en épouse un autre, elle aussi commet l'adultère." On lui amenait de petits enfants pour qu'il les touche; mais les disciples leur faisaient des observations. Voyant cela Jésus se fâcha et leur dit: "Laissez les petits enfants venir à moi, ne les empêchez pas. Sachez que le Royaume de Dieu est pour ceux qui leur ressemblent. En vérité, je vous le dis: celui qui n'accueille pas le Royaume de Dieu comme un enfant n'y entrera pas." Puis il les embrassa et les bénit en leur imposant les mains.

XXVII DOMENICA. Tempo Ordinario (B)**1ª Lettura**

(Gn 2,18-24)

Dal libro della Genesi. Il Signore Dio disse: «Non è bene che l'uomo sia solo: gli voglio fare un aiuto a lui corrispondente». Allora il Signore Dio modellò dal terreno tutte le fiere della steppa e tutti i volatili del cielo e li condusse all'uomo, per vedere come li avrebbe chiamati: in qualunque modo l'uomo avesse chiamato gli esseri viventi, quello doveva essere il loro nome. E così l'uomo impose dei nomi a tutto il bestiame, a tutti i volatili del cielo e a tutte le fiere della steppa; ma, per l'uomo, non fu trovato un aiuto a lui corrispondente. Allora il Signore Dio fece cadere un sonno profondo sull'uomo, che si addormentò, poi gli tolse una delle costole e richiuse la carne al suo posto. Il Signore Dio costruì la costola, che aveva tolto all'uomo, formandone una donna. Poi la condusse all'uomo. Allora l'uomo disse: «Questa volta è osso delle mie ossa e carne della mia carne! Costei si chiamerà donna perché dall'uomo fu tratta». Per questo l'uomo abbandona suo padre e sua madre e si attacca alla sua donna e i due diventano una sola carne.

Salmo Responsoriale(Sal 128)

Beati tutti quelli che temono il Signore
e camminano nelle sue vie!
Della fatica delle tue mani
certamente mangerai.
Beato te: avrai prosperità.

La tua sposa come vite feconda
nell'intimità della tua casa;
i tuoi figli come virgulti d'olivo,
intorno alla tua mensa.

Ecco com'è benedetto
l'uomo che teme il Signore.
Ti benedica il Signore da Sion,
affinché tu goda
della prosperità di Gerusalemme,
per tutti i giorni della tua vita.

Possa tu vedere i figli dei tuoi figli.
Pace su Israele!

2ª Lettura

(Eb 2,9-11)

Dalla Lettera agli Ebrei. Fratelli: contempliamo invece Gesù, per poco abbassato al di sotto degli angeli, coronato di gloria e onore attraverso la passione della morte, affinché per la bontà di Dio gustasse la morte per ogni uomo. Infatti a colui, per il quale e per mezzo del quale sono tutte le cose, che conduce alla gloria dei numerosi figli, conveniva perfezionare, per mezzo della passione, il capo della loro salvezza. Infatti colui che santifica e quelli che sono santificati sono tutti da uno; per la qual cosa non ha vergogna di chiamarli fratelli.

Vangelo(Mc 10,2-16)

Dal Vangelo secondo Marco. In quel tempo, avvicinati alcuni farisei, per metterlo alla prova gli domandarono se fosse lecito a un uomo ripudiare la propria moglie. Egli domandò loro: «Che cosa vi ha comandato Mosè?». Risposero: «Mosè permise di scrivere il libello di ripudio e di mandarla via». Ma Gesù disse loro: «A causa della vostra durezza di cuore egli scrisse questo precetto; ma al principio della creazione Dio li fece maschio e femmina. Per questo l'uomo lascerà suo padre e sua madre e si unirà a sua moglie, e i due saranno una carne sola. Sicché non sono più due, ma una sola carne. Dunque: ciò che Dio ha unito, l'uomo non separi». Quando fu di nuovo in casa, i discepoli lo interrogarono intorno a ciò ed egli disse loro: «Chi ripudia la propria moglie e ne sposa un'altra, commette adulterio verso di lei. Così pure la donna che ripudia suo marito e ne sposa un altro commette adulterio». Or alcuni gli conducevano dei bambini affinché li toccasse; ma i discepoli li sgridavano. Visto ciò, Gesù si sdegnò e disse loro: «Lasciate che i bambini vengano a me e non li ostacolate, perché di quelli come loro è il regno di Dio. In verità vi dico che chi non accoglierà il regno di Dio come un fanciullo, certamente non vi entrerà». Quindi, prendendoli tra le braccia, li benediceva e imponeva loro le mani.

27th SUNDAY IN ORDINARY TIME (B)

1st. Reading

(Gen 2,18-24)

Yahweh God said, "It is not good for Man to be alone; I will give him a helper who will be like him." Then Yahweh God formed from the earth all the beasts of the field and all the birds of the air and brought them to Man to see what he would call them; and whatever Man called every living creature, that was its name. So Man gave names to all the cattle, the birds of the air and to every beast of the field. But he did not find among them a helper like himself. Then Yahweh God caused a deep sleep to come over Man and he fell asleep. He took one of his ribs and filled its place with flesh. The rib, which Yahweh God had taken from Man, he formed into a woman and brought her to the man. The man then said, "Now this is bone of my bone and flesh of my flesh. She shall be called woman because she was taken from man." That is why man leaves his father and mother and is attached to his wife, and with her becomes one flesh.

Responsorial Psalm

(Ps 128)

Blessed are you who fear the Lord
and walk in his ways.
You will eat the fruit of your toil;
you will be blessed and favoured

Your wife, like a vine,
will bear fruits in your home;
your children, like olive shoots
will stand around your table.

Such are the blessings bestowed
upon the man who fears the Lord.
May the Lord bless you from Zion.
May you see Jerusalem prosperous
all the days of your life.
May you see your children's children,
and Israel at peace!

2nd. Reading

(Heb 2,9-11)

But Jesus who suffered death and for a little while was placed lower than the angels has been crowned with honour and glory. For the merciful plan of God demanded that he experience death on behalf of everyone. God, from whom all come and by whom all things exist, wanted to bring many children to glory, and he thought it fitting to make perfect through suffering the initiator of their salvation. So he who gives and those who receive holiness are one. He himself is not ashamed of calling us brothers and sisters.

Gospel(Mk 10,2-16)

Some (Pharisees came and) put him to the test with this question, "Is it right for a husband to divorce his wife?" He replied, "What law did Moses give you?" They answered, "Moses allowed us to write a certificate of dismissal in order to divorce." Then Jesus said to them, "Moses wrote this law for you, because you are stubborn. But in the beginning of creation God made them male and female, and because of this, man has to leave father and mother and be joined to his wife, and the two shall become one body. So they are no longer two but one body. Therefore let no one separate what God has joined." When they were indoors at home, the disciples again asked him about this and he told them, "Whoever divorces his wife and marries another commits adultery against his wife, and the woman who divorces her husband and marries another also commits adultery." People were bringing their little children to him to have him touch them, and the disciples rebuked them for this. When Jesus noticed it, he was very angry and said, "Let the children come to me and don't stop them, for the kingdom of God belongs to such as these. Truly, I say to you, whoever does not receive the kingdom of God like a child will not enter it." Then he took the children in his arms and laying his hands on them, blessed them.

27. SONNTAG IM JAHRESKEIS (B)

ERSTE LESUNG

(Gen 2,18-24)

Lesung aus dem Buch Genesis. Dann sprach Gott, der Herr: Es ist nicht gut, daß der Mensch allein bleibt. Ich will ihm eine Hilfe machen, die ihm entspricht. Gott, der Herr, formte aus dem Ackerboden alle Tiere des Feldes und alle Vögel des Himmels und führte sie dem Menschen zu, um zu sehen, wie er sie benennen würde. Und wie der Mensch jedes lebendige Wesen benannte, so sollte es heißen. Der Mensch gab Namen allem Vieh, den Vögeln des Himmels und allen Tieren des Feldes. Aber eine Hilfe, die dem Menschen entsprach, fand er nicht. Da ließ Gott, der Herr, einen tiefen Schlaf auf den Menschen fallen, so daß er einschlief, nahm eine seiner Rippen und verschloß ihre Stelle mit Fleisch. Gott, der Herr, baute aus der Rippe, die er vom Menschen genommen hatte, eine Frau und führte sie dem Menschen zu. Und der Mensch sprach: Das endlich ist Bein von meinem Bein und Fleisch von meinem Fleisch. Frau soll sie heißen; denn vom Mann ist sie genommen. Darum verläßt der Mann Vater und Mutter und bindet sich an seine Frau, und sie werden ein Fleisch.

ZWISCHENGESANG

(Ps 128)

Wohl dem Mann, der den Herrn fürchtet
und ehrt und der auf seinen Wegen geht!
Was deine Hände erwarben, kannst du genießen;
wohl dir, es wird dir gut ergehn.

Wie ein fruchtbarer Weinstock ist deine Frau
drinnen in deinem Haus.
Wie junge Ölbäume sind deine Kinder
rings um deinen Tisch.

So wird der Mann gesegnet,
der den Herrn fürchtet und ehrt.
Es segne dich der Herr vom Zion her.
Du sollst dein Leben lang
das Glück Jerusalems schauen
und die Kinder deiner Kinder sehen.

Frieden über Israel!

ZWEITE LESUNG

(Hebr 2,9-11)

Lesung aus dem Brief an die Hebräer. Aber den, der nur für kurze Zeit unter die Engel erniedrigt war, Jesus, ihn sehen wir um seines Todesleidens willen mit Herrlichkeit und Ehre gekrönt; es war nämlich Gottes gnädiger Wille, daß er für alle den Tod erlitt. Denn es war angemessen, daß Gott, für den und durch den das All ist und der viele Söhne zur Herrlichkeit führen wollte, den Urheber ihres Heils durch Leiden vollendete. Denn er, der heiligt, und sie, die geheiligt werden, stammen alle von Einem ab; darum scheut er sich nicht, sie Brüder zu nennen

EVANGELIUM

(Mk 10, 2-16)

+ Aus dem heiligen Evangelium nach Markus. Da kamen Pharisäer zu ihm und fragten: Darf ein Mann seine Frau aus der Ehe entlassen? Damit wollten sie ihm eine Falle stellen. Er antwortete ihnen: Was hat euch Mose vorgeschrieben? Sie sagten: Mose hat erlaubt, eine Scheidungsurkunde auszustellen und (die Frau) aus der Ehe zu entlassen. Jesus entgegnete ihnen: Nur weil ihr so hartherzig seid, hat er euch dieses Gebot gegeben. Am Anfang der Schöpfung aber hat Gott sie als Mann und Frau geschaffen. Darum wird der Mann Vater und Mutter verlassen, und die zwei werden ein Fleisch sein. Sie sind also nicht mehr zwei, sondern eins. Was aber Gott verbunden hat, das darf der Mensch nicht trennen. Zu Hause befragten ihn die Jünger noch einmal darüber. Er antwortete ihnen: Wer seine Frau aus der Ehe entläßt und eine andere heiratet, begeht ihr gegenüber Ehebruch. Auch eine Frau begeht Ehebruch, wenn sie ihren Mann aus der Ehe entläßt und einen anderen heiratet

27 NIEDZIELA ZWYKŁA (B)

PIERWSZE CZYTANIE

(Rdz 2, 18-24)

Czytanie z Księgi Rodzaju. Pan Bóg rzekł: «Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam, uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc». Ulepiwszy z gliny wszelkie zwierzęta lądowe i wszelkie ptaki powietrzne, Pan Bóg przyprowadził je do mężczyzny, aby przekonać się, jaką on da im nazwę. Każde jednak zwierzę, które określił mężczyzna, otrzymało nazwę "istota żywa". I tak mężczyzna dał nazwy wszelkiemu bydłu, ptakom powietrznym i wszelkiemu zwierzęciu polnemu, ale nie znalazła się pomoc odpowiednia dla mężczyzny. Wtedy to Pan sprawił, że mężczyzna pogrążył się w głębokim śnie, i gdy spał wyjął jedno z jego żeber, a miejsce to zapełnił ciałem. Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją przyprowadził do mężczyzny, mężczyzna powiedział: «Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta». Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

(Ps 128)

Szczęśliwy każdy, kto boi się Pana,
który chodzi Jego drogami!
Bo z pracy rąk swoich będziesz pożywał,
będziesz szczęśliwy i dobrze ci będzie.

Małżonka twoja jak płodny szcep winny
we wnętrzu twojego domu.
Synowie twoi jak sadzonki oliwki
dokoła twojego stołu.

Oto takie błogosławieństwo dla męża,
który boi się Pana.
Niechaj cię Pan błogosławi z Syjonu,
oglądaj pomyślność Jeruzalem
przez całe swe życie.
Oglądaj dzieci twoich synów.
Pokój nad Izraelem!

DRUGIE CZYTANIE

(Hbr 2, 9-11)

Czytanie z Listu do Hebrajczyk. Bracia: Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czcią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci. Przystało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalili przez cierpienie. Tak bowiem Ten, który uświęca, jak ci, którzy mają być uświęceni, z jednego [są] wszyscy. Z tej to przyczyny nie wstydzę się nazwać ich braćmi swymi. Oto słowo Boże

EWANGELIA

(Mk 10, 2-16)

Słowa Ewangelii według świętego Marka. Faryzeusze przystąpili do Jezusa i chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddać żonę. Odpowiadając zapytał ich: «Co wam nakazał Mojżesz?» Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddać». Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisałem wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela!» W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: «Kto oddał żonę swoją, a bierze inną, popełnia cudzołóstwo względem niej. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo». Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je. Oto słowo Pańskie.

NEDERLANDS

ZEVENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

(B)

EERSTE LEZING

(Gen 2, 18-24)

Uit het boek der Genesis. De HEER God sprak: 'Het is niet goed dat de mens alleen blijft. Ik ga een hulp voor hem maken die bij hem past.' Toen boetseerde de HEER God uit de aarde alle dieren op het land en alle vogels van de lucht, en bracht die bij de mens, om te zien hoe hij ze zou noemen: zoals de mens ze zou noemen, zo zouden ze heten. De mens gaf dus namen aan alle tamme dieren en aan alle vogels van de lucht, en aan al de wilde beesten; maar een hulp die bij hem paste vond de mens niet. Toen liet de HEER God de mens in een diepe slaap vallen; en terwijl hij sliep, nam Hij één van zijn ribben weg en zette er vlees voor in de plaats. En de HEER God vormde de rib die Hij uit de mens had weggenomen tot een vrouw, en bracht haar naar de mens. Toen zei de mens: 'Eindelijk, dit is been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees! Mannin zal zij heten, want uit een man is zij genomen.' Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één zijn.

TUSSENZANG

(Ps 128)

Gelukkig de man die ontzag kent voor de HEER,
en de wegen van de HEER bewandelt.
Van de vruchten van je arbeid zul je leven,
je zult gelukkig zijn en het zal goed met je gaan.

Je vrouw is een vruchtbare wingerd
die bloeit binnen in je huis;
je kinderen staan rond de tafel geschaard
als jonge olijfbomen.

Ja, die zegen is voor de man
die ontzag kent voor de HEER.
Ontvang vanuit Sion de zegen van de HEER;
verheug je bij het zien van Jeruzalems geluk,
alle dagen van je leven.

En zelfs de kinderen van je kinderen zul je nog zien.
Vrede over Israël.

TWEEDE LEZING(Hebr 2, 9-11)

Uit de brief aan de Henreeën. Broeders en zusters, Wij zien hoe Jezus die voor een korte tijd beneden de engelen was gesteld, met luister en eer gekroond is, omdat Hij de dood heeft doorstaan. Door Gods genade kwam zijn sterven aan allen ten goede. Het was passend dat God, einde en oorsprong van alles, indien hij vele kinderen de heerlijkheid wilde binnenleiden, ook de leidsman van hun redding door lijden tot de voleinding bracht. Want Hij die heiligt en zij die geheiligt worden hebben allen één Oorsprong; daarom schrikt Hij er ook niet voor terug om hen zijn broeders te noemen, wanneer Hij zegt.

EVANGELIE(Mc 10, 2-16)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus. In die tijd kwamen Farizeeën op Hem af met de vraag of een man zijn vrouw mag verstoten; ze wilden Hem op de proef stellen. Hij gaf hun ten antwoord: 'Wat heeft Mozes u voorgeschreven?' Ze zeiden: 'Mozes heeft toegestaan een scheidingsakte te schrijven en haar dan te verstoten.' Daarop zei Jezus hun: 'Omdat u verstokt van hart bent, heeft Mozes u dat voorgeschreven. Maar vanaf het begin van de schepping heeft Hij hen mannelijk en vrouwelijk gemaakt. Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één zijn. Ze zijn dus niet meer twee, maar één. Dus: wat God heeft verbonden, moet de mens niet scheiden.' Thuisgekomen vroegen de leerlingen Hem opnieuw hierover. Hij zei hun: 'Wie zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt, pleegt echtbreuk tegenover haar, en als zij haar man verstoot en met een ander trouwt, pleegt zij echtbreuk.' Ze brachten kinderen bij Hem met de bedoeling dat Hij hen zou aanraken. Maar de leerlingen wezen hen terecht. Toen Jezus dat zag, werd Hij verontwaardigd: 'Laat die kinderen bij Me komen, en houd hen niet tegen, want van zulke kinderen is het koninkrijk van God. Ik verzeker jullie, wie het koninkrijk van God niet aanneemt als een kind, komt er beslist niet in.' Hij omarmde hen en zegende hen, terwijl Hij hun de handen oplegde.